

de RAADSHEER

28^e jaargang nummer 4, decmeber 2006; een uitgave van de vereniging raadsherenbuurt

Van de redactie

De lenteachtige temperaturen in deze laatste weken van het jaar zorgden dat velen zich verrast voelden door de feestdagen. ("Nu al?!") Bij de rituelen van Sint en Kerst horen andere omstandigheden: wind, hagel en regen; met de Kerst liefst een heldere vrieskou en wat sneeuw.

December: tijd van lichtjes en warmte. Voor sommigen van ons zijn het dit jaar echter geen warme blijde dagen. Zes buurtgenoten overleden deze maanden. Iets voor ons allen om ook even bij stil te staan. Wij wensen degenen die iemand verloren toch, op een andere manier, veel warmte van vrienden en familie.

Hoewel de winter nog maar net probeert te beginnen, heeft de redactie alweer een enkele gedachte aan de komende lente gewijd. De volgende Raadsheer zal in het teken staan van 'Vers'. Dat kun je associëren met nieuw, jong, fris. Of met groen. Of met dichtregel, psalmregel, oude en nieuwe rijmpjes. Frisse moed.

Schrijf de kopijdatum alvast in uw agenda (11 maart) en laat de pen maar krassen of de toetsen ratelen.

Warme feestdagen en een goed begin van 2007 gewenst!

Inhoud

- 3 **Van het bestuur** Wijkbudget, Woutertje Pieterse goede wensen
- 4 **Uitnodiging** om met het buurtkoor mee te zingen in Oxford
- 5 **Nollaig Shana Duit** Ierse Kerstrituelen
- 6 **Estafette-column** Regen in Engeland
- 7 **Bomen** uit en in de Van Oldenbarneveltstraat
- 7 **Bestemming Pauluskerk** Toekomst van dit markante monument
- 8 **Rituelen** Wat zijn dat eigenlijk?
- 9 **Rituelen; interactie tussen mens en dier** Rituelen van alledag
- 10 **Kettinginterview** Kennismaking met Niels Blokker
- 11 **De Knoppenwinkel** komt senioren te hulp bij de bediening van apparaten
- 12 **Gaatjesboorder actief** Liever de tandarts dan dit!
- 12 **Vernieling schuilhut in de Leidse Hout** Park lijdt onder teveel aan adrenaline en frustratie
- 13 **Slaaprituelen** Jan heeft zo zijn eigen manier om in slaap te komen
- 13 **Ik zie, ik zie** Zie jij het nu ook?!
- 14 **Bereikbaarheid huisartsen** buiten reguliere uren gewijzigd
- 15 **Onze tweede auto** Wel de lusten, niet de lasten
- 16 **Bericht rond midwinter: zonnekindpoppen en meer warms** Creativiteit in de buurt
- 16 **Rituelen van de herfst**
- 17 **Sint Maarten en die andere Sint** De (leef)tijd brengt vanzelf nieuwe rituelen
- 17 **Rituelen in de psychologie** Op sommige rituelen zit niemand te wachten
- 18 **Oude en nieuwe rituelen voor Oud en Nieuw** Over oliebollen, kaarten en vuurwerk
- 20 **OPA** keert elke maand opnieuw terug
- 21 **SPA terug in de Leidse Hout** De man met de pet: er wordt aan gewerkt
- 21 **Reünie Leids Houtschool** voor alle oud-leelingen. Hoort, zegt het voort!
- 22 **Aan de bewoners van de Raadsherenbuurt** Onze wijkmanager stelt zich voor
- 23 **Behoedzaam blijf ik even staan**
- 24 **Buurtmail en website** en hoe het zit met de privacy
- 24 **Familieberichten** Een enkele verhuizing en zes (!) overleden buurtgenoten herdacht

Van het bestuur

Paul Kuijt

De nieuwbouwplannen voor Woutertje Pieterse leiden nog steeds tot discussie. De Stichting Leidse Hout Monumentwaardig heeft met name kritiek op de (omvang van de) tweede brug voor de ontsluiting aan de Houtlaan. Het lijkt erop dat de gemeente op zoek gaat naar een oplossing om aan de bezwaren tegemoet te komen.

Ons Boerhaavedistrict heeft de beschikking over een gemeentelijk budget van ca 7500 euro. Geld dat bij voorkeur besteed wordt aan verbeteringen van de openbare ruimte in onze wijken. De wens om dat geld te besteden aan ondergrondse glascontainers bleek onhaalbaar door hoge kosten en bezwaren vanuit de gemeente. Het zag er even naar uit dat het geld weer terug zou vloeien naar de algemene kas van de gemeente Leiden.

Maar er kwam nog net op tijd een mooi nieuw idee: een betonnen pingpongtafel! Prachtig voor de kinderen. Maar waar zet je zo'n gevaarte neer in onze wijk? Nergens plaats. We hebben de basisscholen in onze wijk (Woutertje Pieterse en De Leidse Houtschool) gevraagd of een pingpongtafel op hun schoolpleinen geplaatst kan worden; niet echt openbare ruimte maar de meeste kinderen uit onze wijk gaan toch naar een van deze scholen.

Woutertje Pieterse vond dat een heel goed idee. De Leidse Houtschool bleek geen ruimte op het plein te hebben. Uiteindelijk hebben we met de gemeente en beide scholen mooie afspraken kunnen maken over de besteding van het districtsbudget. De Leidse Houtschool krijgt een 'ballenvanger' (zo'n hoge gele paal met gaten), rubberen tegels onder het bestaande speeltoestel en vier houten zitbanken. Woutertje Pieterse krijgt een betonnen pingpongtafel, een dito picknicktafel en bank en een nieuw basketbalboard. Beide directeuren zijn zeer ingenomen met deze onverwachte giften.

In de afgelopen maanden zijn zes (oud-) buurtbewoners overleden. De komende feestdagen zullen voor de nabestaanden een droeve periode zijn. We denken aan hen en wensen hen warmte van andere dierbaren in hun omgeving.

Het bestuur wenst u allen een mooie Kerst en een gelukkig Nieuwjaar.

UITNODIGING

27 AUGUSTUS tot en met 2 SEPTEMBER 2007

INTERNATIONALE KORENONTMOETING OXFORD

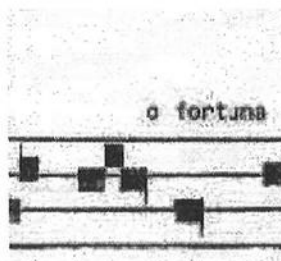
De gezamenlijke koren van Grenoble, Oxford, Bonn, mogelijk Leiden, en een orkest uit Leiden ontmoeten elkaar in het kader van het Twinning project in Oxford van maandag 27 /8 tot en met 2/9 2007. Zij zullen gezamenlijk de *CARMINA BURANA* van Carl Orff zingen. De bedoeling is dat ieder koor de muziek voorbereidt en dan gezamenlijk oefent in Oxford, om het vervolgens in Oxford op 31/8 en 1/9 uit te voeren.

Onze gastheren en -vrouwen in Oxford zorgen voor accommodatie, maaltijden en een sociaal programma. Er wordt ook gezocht naar accommodatie voor familieleden.

De uitwisseling loopt al vele jaren. Tot nu toe nam uit Leiden een orkest deel. Een nieuw koor is van harte welkom! De uitwisseling is over de jaren heen erg dierbaar geworden en de basis van vele vriendschappen.

Voor details kan iedereen die geïnteresseerd is contact opnemen met de Twinning ambtenaar in Leiden.

Sietske Boeles,
Buurtkoor Oxford

OPROEP

Buurtenkoor 'DE RAADSVOGELS'
misschien naar OXFORD in Engeland
van 27 augustus-2 september 2007

Wie wil is van harte welkom om van januari tot juli 2007 mee te zingen met ons buurtenkoor. Je kunt dan het genoeg smaken om mee te zingen in Oxford samen met koren uit andere zustersteden van Oxford – zie bovenstaand bericht.

Graag aanmelden bij:

Anne Sanderink: sanderink.vanluyn@casema.nl

Rianne Boonstra: rianniek@yahoo.com

Nollaig Shona Duit

Alan Clinton en familie, Fagelstraat 4

Eén van de oudste tradities in Ierland (mijn vaderland) rond de tijd van Kerstmis is het hangen van hulst rond het huis en op de voordeur. Tegenwoordig weten niet veel mensen meer waarom dit wordt gedaan. Dit is het verhaal hierachter.

Toen mijn broers, zussen en ik kleine kinderen waren, pakten we ons warm in en gingen op weg naar de boerderij waar een oude gekronkelde hulstboom stond. De boom viel op als een vuurtorenbaken in de nacht, aangezien het de enige boom in de omgeving was met blaadjes en vlammend rode bessen. We keken altijd onder de blaadjes om te zien of er geen "kleine mensjes" waren. We wilden de elfjes zeker niet tijdens hun slaapstoren! Wanneer de bladeren van de hulst ons prikten dachten wij dat ze een beet van onze pinken hadden genomen. Elfjes moeten van de smaak van mij gehouden hebben, aangezien ik vaak werd gebeten en bekrast.

Deze hulstboom van ons was erg oud. Hierdoor waren er duizenden elfjes die voor de koude en de vorst een toevluchtsoord erin hadden gezocht. Ik wist zeker dat ik ze kon horen zingen en dansen als we dichtbij kwamen, maar als we te dichtbij kwamen verstopten ze zich onder de blaadjes, hun kleine oogjes altijd op ons gericht.

We sneden twijgjes van de hulst om mee naar huis te nemen. We kozen altijd zorgvuldig de twijgjes met de meeste bessen en moesten ze altijd controleren om te zien of de elfjes niet lang genoeg gepauzeerd hadden om op de bessen te kunnen ademen – als ze dat wel hadden gedaan, dan waren de besjes bevroren om vervolgens zwart te kleuren. Dit deden ze uit plagerij, zodat wij niet hun favoriete slaapplek zouden meenemen.

Wanneer we thuis kwamen, verwarmden wij ons eerst bij een knapperend haardvuur. Je kon de stoom zien dampen van onze kleren. We aten brood door mijn moeder gemaakt, dronken veel zoete thee, gevolgd door plakken fruitcake. Zodra onze kleine handjes waren ontdooid verfraaiden wij dan deuren en vensters met de hulst, zodat hij kwade geesten zou vangen voordat deze het huis binnen konden dringen. Eigenlijk was de hulst dus een hor tegen kwade geesten.

Zelfs al vóór het Christendom Ierland bereikt had was het gewoonte om hulst op en rond het huis te hangen. Dit was bedoeld als vriendelijk en gastvrij gebaar; men geloofde dat uiterst kleine elfjes, maar alleen goede elfjes, die in de bossen woonden, in de huizen kwamen en de hulst gebruikten als schuilplaats tegen de koude.

"Nollaig Shona Duit!"
(Iers voor: "Happy Christmas")

Estafette-column

Regen in Engeland

Renske Vos

renskevos@hotmail.com

Als er ooit een manier gevonden wordt om regen om te zetten in energie, dan is dit land in één klap van al zijn milieuproblemen af. Tot nu toe hebben we dit jaar ongelooflijk geboft, blijven mijn gastouders maar zeggen.

Ondertussen stel ik de fietstocht van een half uur naar hartje Cambridge toch maar even uit. Aangezien de goede Sint aan dit land voorbij gaat, tellen de mensen hier de dagen tot Kerst al tijden af. En nu december nadert, wordt het zo langzamerhand toch tijd om de met sneeuw bedekte straten van dit pittoreske stadje, dan wel die van Londen, te trotseren in een queeste voor vrienden en familie de perfecte kerstcadeaus te vinden. De straten zijn inmiddels zonder uitzondering kunstig gedecoreerd met de meest sfeervolle versieringen. Zelfs hier, aan de overkant van mijn huis in de op Privet Drive gelijkende straat, siert kerstverlichting de huizen. Alles vraagt erom de smalle steegjes langs de vele colleges in Cambridge door te trekken, de ambachtelijke winkeltjes op te zoeken en daarna bij thuiskomst met een kop warme chocolade een tevreden blik te werpen op de papieren tassen vol kerstcadeaus.

Het zal wel met de Sinterklaastijd te maken hebben dat mijn hoofd al dagen vol zit met gedachten aan snoepgoed en cadeaus. Hoewel het snoepgoed gedeelte ook iets te maken kan hebben met de chocoladeletters die mijn ouders me toesturen en die mijn Japanse kamergenote met veel plezier opeet. Hoewel kerst bovenal de tijd is van rituelen, horen de vrachtladingen presentjes die wij vaak genoeg in onze schoen vonden niet bij de vaste aankleding van de kerstboom. Kerst is bij ons thuis meer de tijd van de konijnenbout bij het familiediner en het jaarlijkse bezoek aan de kerk.

Sinds de eerste keer dat mijn vader mij meenam naar de nachtmis, was het voor mij duidelijk dat dit een jaarlijkse traditie zou worden. Ik weet nog goed hoe ik samen met papa deed of ik zong; wij beiden zijn niet gezegend met een al te groot talent voor zang. Ook de prachtig gedekte tafel bij thuiskomst, met het witte tafellaken en de rode loper, droeg bij aan de feestelijkheid genaamd Kerstmis.

De rituelen die ik in de korte tijd dat ik hier ben heb opgebouwd, zijn helaas van een heel ander kaliber. Denk aan het type vaste fietsroute naar de residentie, de Red Hot Chili Peppers voor het uitgaan en woensdagmiddag in Starbucks. De Engelsen zelf hebben hele andere gedachten over tradities. De Engelse gewoonten omtrent kerstmis zijn wijdverbreid, een ander vast ritueel is echter minder bekend.

Elk jaar op de 5^e dag van de maand november viert men overal in Engeland dat het Britse parlement in 1605 niet werd opgeblazen door Guy Fawkes. Dit gebeurt door in het ganse land vuurwerk af te steken.

Dit alles zou natuurlijk een onschuldige traditie zijn, ware het niet dat de Engelsen vervolgens op het onzalige idee gekomen zijn om naast de verijdeling van Guy's onstuimige plan, ook de

daaropvolgende marteling van de arme man te memoreren. Over de marteling zal ik niet in detail treden, maar tot op de dag van vandaag steekt men als de laatste vuurpijl verschoten is, een enorme brandstapel aan waarop dan een toegetakelde pop wordt gegooid. Geen van mijn collegae op de internationale school hebben hier enige woorden voor, onze leraren kunnen het niet uitleggen.

De sneeuw laat dit jaar nog wel even op zich wachten, maar het is inmiddels opgehouden met regenen. De pen geef ik door aan Irene Klinkenberg.

Bomen

Op 6 december heeft de gemeente de oude bomen in onze Van Oldenbarneveltstraat gerooid en er nieuwe geplant. Meidoorns eruit, magnolia's erin. Hopen dat het wat wordt. Er is in elk geval hard gewerkt!

Bestemming Pauluskerk

U hebt misschien al gelezen dat de Pauluskerk, aan de Warmonderweg 2, binnenkort niet meer zal worden gebruikt voor de kerkdiensten van de VPG Oegstgeest.

Het monumentale gebouw blijft bestaan, en blijft eigendom van de Hervormde Gemeente. Er wordt naarstig gezocht naar mogelijkheden om het een ruimere, culturele en maatschappelijke functie te geven. De muziekschool heeft reeds ruimschoots interesse getoond; met een evangelische gemeente wordt overlegd over gebruik op de zondag. Er is nog ruimte op weekdagen om gebruik te maken van de kerkzaal en/of de nevenvertrekken. Te denken valt aan repetitie-of vergaderruimte voor verenigingen, koren, toneelgroepen e.d. Wanneer u daarvoor interesse hebt, of mensen kent die dat hebben, wilt u zich dan in verbinding stellen met :

Dhr. Guus Onderwaater
Johan de Wittstraat 26
2334 AR Leiden
Tel.5170017

Of

Mw. Bertha van Knippenberg-van den Berg
Warmonderweg 2-A
2341 KV Oegstgeest
Tel.5177145

Namens de Culturele Commissie-in-oprichting
Pauluskerk,

Bertha van Knippenberg-van den Berg

Rituelen

Els Roelofs

Je komt iemand tegen en knikt goedendag. Dit is een gewoonte, maar het betekent ook dat je iemand begroet. Het is een kort ritueel.

Wat maakt iets tot een ritueel? Waarin het verschilt van een gewoonte is in de betekenis die er achter zit. Rituelen zijn symbolische handelingen die steeds, generatie op generatie, op dezelfde wijze herhaald worden. Ze ontstaan niet uit het niets, ze komen ergens vandaan. Het zijn vertalingen in beelden, woorden, klanken en gebaren van wat mensen bezighoudt. Van oudsher horen rituelen bij mensen..

Rituelen zijn dan ook niet per se godsdienstig.

Wel zijn kerkelijke rituelen het meest bekend, zoals bijvoorbeeld de doop en veel momenten tijdens een rooms-katholieke mis (voorgeschreven gebeden, knielen, staan en zitten op bepaalde momenten,

het opheffen van de hostie en de kelk).

Men heeft lang gedacht dat rituelen 'overbodig' zouden zijn. Maar juist het vertrouwde karakter van het ritueel is van belang.

Uit onderzoek van het KASKI (onderzoeksbureau van de kerken) blijkt dat kerkverlaters vooral de rituelen missen. Dat is niet verwonderlijk: in tijden van nood heeft iedereen een houvast nodig. We zijn gewend om ons leven controleerbaar te houden – een groot contrast met de oncontroleerbaarheid van diepe emoties: uitbundig geluk bij een huwelijk of geboorte, intens verdriet bij het

overlijden van een dierbare. Rituelen geven steun, betekenis en structuur. Zo staan we stil bij die gebeurtenis en geven we vorm aan dat wat op dat moment belangrijk is in het leven en waar we een diepere zin willen aan geven. Ze helpen om emoties te banen en ze een plaats te geven. Rituelen worden soms gebruikt om emoties af te vlakken: als je je aan een bepaalde vorm houdt, doe je in elk geval normaal. Maar rituelen zijn vooral van belang voor het tegenovergestelde: doorleven wat je voelt, samen met je dierbaren.

Overgangsrituelen (geboorte, aanvang volwassenheid, dood) hebben in vele culturen een belangrijke functie binnen de samenleving. Delen in vreugde, en ook in verdriet. De manier waarop dat gebeurt verschilt per cultuur.

Bij geboorte is men het over de hele wereld eens: bij een baby hoort feest, vreugde. Men wil de pasgeborene ook vaak welkom heten en beschermen tegen ziektes en gevaren. De dood daarentegen doet altijd pijn. Maar niet iedereen uit op dezelfde manier zijn verdriet. Zo huilen wij, liefst ingehouden en beheerst, bij de dood van een geliefde. In de meeste andere culturen is weeklagen, spontaan of in een groep, vanzelfsprekend. Mensen jammeren, slaan zich op de borst of scheuren zich de kleren van het lijf. Dit soort rituelen wordt vaak geleid door priesters, sjamanen, de oudsten van een stam.

Bij ons verdwijnen de traditionele rituelen meer en meer. Als de betekenis verloren raakt verworden ze tot een gewoonte, een starre formule of een verplichting. Vorm en inhoud sluiten niet meer aan op ervaringen en belevingen. In de plaats daarvan komt tegenwoordig een meer persoonlijke invulling van die belangrijke momenten.

Bron: verschillende websites

Rituelen; interactie tussen mens en dier

Ton Staphorst, met bijdragen van Sjimmie

Wie kent hem niet, mijn kat Sjimmie, de driepotige rood-witte kater. Een groot deel van zijn leven bestaat uit rituelen. Het begint 's avonds voor het (mijn) slapen gaan. Meneer vindt het maar niks om in de keuken te slapen; vroeg in de morgen is het een genuw van jewelste. Voor dag en dauw moet hij naar buiten. Daar heb ik geen zin in, evenmin als in het aanbrengen van een kattenluik in de achterdeur. Dus gaat Sjim 's nachts naar buiten. Steevast als het moment daar is, ligt hij prinsheerlijk te doen alsof hij slaapt, draait zich om alsof hij in heel diepe slaap verkeert. Maar ik ben meedogenloos, Sjim moet naar buiten. Ik pak hem op, geef hem een aai over zijn bol en draag hem op voor de baas spinnen, muizen en kikkers te vangen. Als ik dat niet zeg, wil hij niet naar buiten (denk ik). De volgende morgen wankel ik de trap af, doe de sleutel in het slot om de voordeur te openen. Voordat de sleutel is omgedraaid, hoor ik wat gestommel en gemiauw, Sjim komt tevoorschijn. Nooit ligt er een buit op de deurmat. Meneer rent naar binnen om vlak voor de bak kattenbrood halt te houden. Sjim wacht tot ik uit de keukenkast het pak kattenbrood heb gepakt en, afhankelijk van de hoeveelheid in zijn bak, er veel, weinig of niets heb bijgedaan. Het presentje van de baas wordt verorberd.

Ondertussen heb ik de krant uit de brievenbus gehaald en heb me op de bank genesteld om het nieuws door te nemen. Een minuut of drie later komt Sjim aangerend en moet onmiddellijk bij mij zitten. De klauwtjes duwen tegen mijn lichaam; na een minuut of drie houdt dat op. Tussen het lezen door krijgt meneer een paar keer een aai over zijn bol. Als ik uitgelezen ben, is Sjim heel relaxt, hij is via mij op de hoogte van het wereldnieuws, valt knorrend in diepe slaap en ik kan overgaan tot de orde van de dag.

's Avonds is er ook een ritueel. Om een uur of vier is het etenstijd. Lang niet altijd is er dan iemand in huis om meneer te voeren, meestal wordt het een uur of zes. Vis op het menu wordt erg op prijs gesteld, vooral witvis, vlees op zijn tijd ook. Vóór het eten moet duidelijk worden dat het voedertijd is, een luid gemiauw vult de ruimte. Als ik de voeder ben, wil Sjim niet eerder eten dan nadat ik hem heb gezegd dat ik even in het magazijn moet kijken wat er aan voorraad is ("Ik zal eens even in het magazijn kijken!"). En op zaterdag hoort dat altijd tonijn te zijn, tonijn uit het magazijn ("Kijk eris, de baas heeft nog wat lekkers in het magazijn! Mag het tonijn zijn vandaag?"). Op zondag en werkdagen maakt het niet zoveel uit.

U kunt het niet ontkennen, er is hier duidelijk sprake van rituelen. Maar de vraag is wel: wiens rituelen zijn het, welk ei was er eerder dan welke kip?

Dit is niet Sjimmie. Elke gelijkenis met Sjimmie berust op toeval.

Cornelis Johannes Jacobus Maria (Cees) Nooteboom (Den Haag, 31 juli 1933) is een Nederlandse schrijver van voornamelijk romans, poëzie en reisverslagen. Zijn bekendste boek is *Rituelen* (1980). Het werd in 1981 bekroond met de F. Bordewijkprijs, en werd in 1989 verfilmd onder regie van Herbert Curiël, met in de hoofdrollen Derek de Lint en Thom Hoffman.

Ketting-interview

met Niels Blokker,
Fagelstraat 27

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen?

In november 1989 zijn Marleen en ik hier komen wonen. Daarvoor woonden we in een flat aan de Boerhaavelaan. Op zichzelf een mooie flat, maar het was wel een flat. We kenden deze buurt, wilden hier graag gaan wonen, en hadden het geluk dat dit huis te koop werd aangeboden, voor een bedrag waarvoor je nu een (hele mooie) auto koopt. We vonden een van de aantrekkelijke kanten van onze buurt dat er mensen van allerlei leeftijd wonen. In onze flat woonden hoofdzakelijk tweeverdieners met een leeftijd zo ongeveer tussen de 25 en 30 jaar. Dat veranderde nogal drastisch toen we in ons huidige huis (Van Oldenbarneveltstraat 27) gingen wonen: op nr. 25 woonde de heer Francken, die vanaf het begin (1926) in dit huis heeft gewoond en ruim twee jaar geleden is overleden; op nr. 29 woonde mevrouw Uitenhout die uit het jaar 1901 stamde en in 1995 is overleden. Verder wilden we graag kinderen, en dan is een tuin beter dan een balkon.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis?

In ons huis zitten helaas niet veel originele details meer. Het fraaist is waarschijnlijk de schouw op de eerste verdieping. Maar eigenlijk bevond het mooiste aan ons huis zich in de tuin, al was dit eigenlijk wat groot voor een detail: de beuk van ongeveer een eeuw oud die vorig jaar moest worden omgezaagd.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit?

Ex aequo: de Raadsherenloop in augustus en de 3 oktobermaaltijd. De Raadsherenloop heeft alle ingrediënten voor een buurtsoap: kleine kinderen die de hoogste snelheid bereiken in de eerste helft van de af te leggen afstand, veteranen die vaak met succes laten zien dat ze ook sportief nog heel aardig meekunnen, en een solide middengroep van individuen die echt hard kunnen lopen, mensen die hun vakantievetjes eraf willen hebben, en andere gelukszoekers. De 3 oktobermaaltijd is ook favoriet omdat ik 3 oktober in het algemeen een mooi feest vind en een goed excuus om zo laat in het jaar nog op straat te gaan eten met zo'n 100 buurtgenoten.

4. Als de Raadsherenbuurt 50.000 euro zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen?

Nieuwe bomen voor zover de oude dood of verrot zijn. En verder zouden met dit geld de afvalbakken aan het begin van de Johan de Wittstraat moeten worden ingegraven.

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daarover?

Een dag per week werk ik bij de Leidse universiteit. Daar fiets ik naar toe, in iets minder dan tien minuten. De rest van de week bij het ministerie van Buitenlandse Zaken: per trein naar Den Haag in iets meer dan tien minuten.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft?

Op zondag 19 november heb ik de tentoonstelling in de Lakenhal over Rembrandt als landschapsschilder bezocht.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over?

Ik lees de NRC, meestal 's avonds en meestal niet zo lang en goed als ik zou willen.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema van de volgende Raadsheer leest?

Eerlijk gezegd let ik hier nooit erg op. Wat ook het thema is: ik lees de Raadsheer altijd en vrij snel na de bezorging. Na enig speuren zie ik dat 'rituelen' het thema van de volgende Raadsheer is. Omdat het op het moment dat ik dit schrijf 5 december is, komen spontaan allerlei warme gevoelens op.

9. Welke vraag zou je jezelf hier willen stellen? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Dit is geen gemakkelijke vraag. Ik dacht trouwens dat jullie hier de vragen stelden. Daarom luidt mijn vraag: waarom zou de redactie deze vraag hebben opgenomen? Mijn antwoord zou zijn: omdat de redactie geen andere vragen meer kon verzinnen en bovendien wat ruimte wilde laten aan de respondent.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen?

Els van Eyck van Heslinga. Zij heeft dit jaar voor het eerst 3 oktober meegemaakt in de functie die op die dag de allerhoogste is in de Leidse gemeenschap: voorzitter van de 3 Oktober Vereniging.

De knoppenwinkel komt senioren te hulp bij de bediening van apparaten

Heeft u moeite met apparatuur? U kunt straks terecht met vragen over apparaten zoals de kaartjes-automaat van de NS, de magnetron, de televisie of de geldautomaat.

Leidse senioren halen de mobiele knoppenwinkel uit Alblasserwaard/Vijfheerenlanden naar Leiden! De knoppenwinkel zal een dagdeel in het Boerhaavedistrict komen. Dit zal rond maart 2007 zijn. De datum en de plaats worden in de volgende wijkkrant bekend gemaakt.

Er wordt een presentatie gegeven vol nuttige tips en uitleg over de bediening van diverse apparaten. Als u wilt kunt u vragen stellen of oefenen met pinnen en chippen.

U kunt ook uw eigen apparaat of een gebruiksaanwijzing meebrengen of advies vragen over de aanschaf van een nieuw apparaat.

De mobiele knoppenwinkel is een initiatief van Vereniging van instellingen voor lokaal Ouderenwerk in de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden (VOAV) en is mede mogelijk gemaakt door de Provincie Zuid-Holland. De gemeente Leiden en Stichting RADIUS ondersteunen het initiatief om de winkel naar Leiden te halen. Stichting RADIUS is per 1-1-2006 de nieuwe naam van Stichting Dienstverlening Leiden en Stichting Welzijn Ouderen Oegstgeest

Meer weten?

dhr. G.L.Chr. (Gijsbert) Groenveld
Stichting RADIUS
Hooglandse Kerkgracht 32
2312 HV Leiden
071- 707 42 00
e-mail: g.groenveld@radiusdl.nl
website: www.stichting-radius.nl

**[Nieuw bericht in buurtnieuws
(www.raadsherenbuurt.nl/
buurtnieuws.php)] [24/11/2006]**

Gaatjesboorder actief

Het vorig weekend is er aan de oneven zijde van de Fagelstraat aan de achterzijde van het huis een poging tot inbraak gedaan. In een z.g. bovenlicht is een gaatje geboord, daardoorheen de uitzetter open geduwd en ten slotte de schroeven los gedraaid. Op het moment dat het raampje geheel geopend kon worden om naar binnen te klimmen, moet de inbreker zijn gestoord want verder is hij niet gekomen. Gelukkig is het hier bij een poging gebleven en zijn de uitzetters nu vervangen door degelijke, afsluitbare uitzetters.

Heeft u ook van die raampjes met onbeveiligde uitzetters? Vervang deze dan vóór het te laat is!

Gaatjesboorder actief (vervolg, 16/12/2006)

Aan het begin van de Johan de Wittstraat is de gaatjesboorder in de nacht van vrijdag 15 december op bezoek geweest. De gaatjesboorder heeft toegeslagen bij de openslaande tuindeuren naar de achtertuin. Wij en de kinderen slapen en hebben niets gemerkt. Ook een spanjoetsluiting is met de boortactiek blijkbaar makkelijk te openen.

Fototoestel, videocamera, ongeveer 10 Euro contant geld uit een portemonnee en een aangebroken pakje sigaretten zijn verdwenen....

**[Nieuw bericht in buurtnieuws
(www.raadsherenbuurt.nl/
buurtnieuws.php)] [30/10/2006]**

Vernieling schuilhut in de Leidse Hout

Afgelopen woensdag op donderdagnacht (25-26 oktober) is het houten huisje bij het grote grasveld in het Leidse Hout vernield. Dat moet met fors geweld zijn gebeurd. We hebben van bevoegde zijde begrepen dat er in die nacht en mogelijk ook een tijdje daarvoor, meer zaken zijn vernield. Het Leidsch Dagblad heeft aan de vernieling een krantenbericht gewijd.

We verzoeken eenieder die iets heeft gezien of gehoord dit te melden. Dat kan via bestuurslid Nico van Hemert, Rijnsburgerweg 149, tel. 5120584.

Slaaprituelen

Jeroen Hiemstra

Iedere ouder kent het wel: het tijdrekken en de smoesjes die door peuters worden verzonnen om nog niet naar bed te hoeven. Ook bij ons thuis is het vaak een hele toer om Jan (net 3 jaar oud) op tijd in bed te krijgen. Het begint vaak al beneden, als Jan te horen heeft gekregen dat het tijd is om naar bed te gaan. "Nog eentjhu kaiken, asjeblijf, mama?" als hij al een kwartier langer dan normaal naar zijn favoriete cartoon heeft gekeken. "Nee Jan, nú naar bed, kom!" Dan toch naar boven, maar wel met zijn selectie houten speelgoedtreintjes: "Nai, niet die trein, die mag niet naar bofe, die is stout. Wel Percy en Gordon en Thomas en de "frait caaars." De treintjes die door papa worden uitgekozen zijn allemaal stout, die moeten beneden blijven. Met een koffertje vol treintjes sjouwt Jan naar boven, en kiept ze in één keer in zijn bedje.

"Tanden poetsen, Jan," roept mama. "Okee," zegt het kleine mannetje, "doe ik!" Dit moment voorafgaand aan het slapen speelt zich tegenwoordig zonder tegensputteren af. Het item op het jeugdjournaal over de rotte kindergebitten door slecht poetsen heeft blijkbaar toch meer indruk gemaakt dan mama en papa gedacht hadden.

Daarna nog de pyjama aan. "Naj niet de Mickey Mouse pjamaaa, Bob de Bouwaa pjamaaa wil ik aan!"

Ik zie, ik zie, ...

...wat jij niet ziet. Of zie jij het ook? Jeroen heeft weer een juweeltje gevonden in de wijk. Laat zien dat je je ogen niet in je zak hebt zitten en laat weten waar de foto is gemaakt! Geef je oplossing vóór 11 maart 2007 door aan de redactie. Zelf een juweeltje gezien? Stuur ons een foto!

De plek van het vorige plaatje is gevonden door Janny van Nieuwkoop: het is de steun van het afdakje bij de voordeur van het 'brievenbushuis' in de Johan de Wittstraat. Weer een treetje hoger Janny! Wie werpt zich nog meer in de strijd??

Na het verhaaltje, het liefst over de kermis, de draaimolen en de botsauto's, gaat Jan slapen, zo hopen papa en mama...

Even later, via de babyfoon: "Paaaapaaa, ikke heb dorst." Okee Jan, papa komt er aan met water in de rietjesbeker. Een paar minuten later horen we het welbekende "Papa ikke moet plassuh op de weeeeee."

Gelukkig heeft Jan hierna vaak snel zijn draai gevonden, en horen papa en mama hem spoedig rustig snurken. We kijken in zijn bedje en zien hem omgeven door zijn favoriete speelgoedtreintjes.

Welrusten Jan, slaap lekker!

Bereikbaarheid huisartsen buiten reguliere uren gewijzigd

U bent gewend om in de avond, nacht, weekend en op feestdagen voor spoedeisende medische hulp contact op te nemen met de huisartsenpost SHR in Leiden op de Doezastraat 2a en in Alphen in het Rijnland Ziekenhuis. Vanaf 15 januari 2007 gaat er iets veranderen in de manier waarop u ons kunt bereiken. Wij willen u graag via deze weg daarvan op de hoogte stellen. Vanaf 15 januari 2007 heeft de huisartsenpost de naam **Spoodpost Zuid-Holland Noord**. De spoedpost zal dan op de volgende 3 locaties gevestigd zijn:

- **Spoodpost Leiden, gevestigd in het LUMC, Albinusdreef 2, 2333 ZA te Leiden;**
- Spoodpost Leiderdorp, gevestigd in het Rijnland Ziekenhuis, Simon Smitweg 2, 2353 GA te Leiderdorp;
- Huisartsenpost Alphen, gevestigd in het Rijnland Ziekenhuis Meteorlaan 4, 2402 WC te Alphen aan den Rijn.

Het telefoonnummer voor alle 3 de locaties is vanaf deze datum 0900-5138039.

Op de spoedposten in Leiderdorp en Leiden is tevens spoedeisende specialistische hulpaanwezig.

De locatie van de huisartsenpost op de Doezastraat in Leiden komt dus per 15 januari 2007 te vervallen!

Het is erg belangrijk dat u in geval van een spoedeisende medische klacht altijd eerst telefonisch contact opneemt. Aan de hand van uw klachten en de drukte op de spoedposten kan de doktersassistente bepalen op welke locatie u verwacht wordt.

Als u spoedeisende specialistische hulp nodig heeft zal de doktersassistente u uitnodigen op

de locatie in het Rijnland Ziekenhuis te Leiderdorp of de locatie in het LUMC te Leiden omdat daar een spoedeisende hulp afdeling aanwezig is. Als u geen spoedeisende specialistische hulp nodig heeft, zult u in principe worden uitgenodigd op de locatie die voor u het dichtst bij is.

In geval van grote drukte op de dichtstbijzijnde locatie kunt u verzocht worden naar een andere locatie te komen.

Onveranderd blijven:

- telefonische adviezen voor klachten die niet door een doktergezien hoeven te worden;
- huisbezoeken door een huisarts bij patiënten waar de medische toestand het niet toelaat naar een spoedpost toe te komen blijven onveranderd.

De samenwerking met de spoedeisende hulp van het Rijnland Ziekenhuis en het LUMC moet ervoor gaan zorgen dat u als patiënt de juiste hulp krijgt, op de juiste tijd, door de juiste dokter, verpleegkundige of doktersassistente.

Voor vragen of opmerkingen kunt u mailen naar info@shrnet.nl of bellen met het centraal bureau van de spoedposten: 071-5161986.

Alle informatie over de spoedposten kunt u ook vinden op de patiëntensite www.shrnet.nl

Onze tweede auto

Annet van der Velden
Van Slingelandtlaan 9

Naar aanleiding van het stuk in de Raadsheer over auto's in de Fagelstraat, sprak ik Gijsbert van Es en later Mirjam Jochensen en besloot ik mijn ervaringen op te schrijven. Al jaren maak ik gebruik van een auto van Greenwheels. Tot een jaar of zes geleden hadden wij twee auto's, waarvan er één het merendeel van de tijd voor het huis geparkeerd stond. Zonde, ik zag hem gewoon weggroten. De auto nam een parkeerplaats in beslag, kostte geld ondanks teveel stilstaan, afschrijving en nog meer. Al die auto's met uitlaatgassen zijn ook nog eens heel slecht voor het milieu.

Greenwheels

Een vriendin attendeerde mij op Greenwheels. Ik verkocht mijn auto en werd lid van Greenwheels. Van het begin af aan ben ik heel erg enthousiast. Er staat een Greenwheels auto in de Lijsterstraat, op de hoek met de Rijnsburgerweg. Al jaren denk ik dat ik bijna de enige gebruiker ben. Dat is natuurlijk onzin, maar ik vind dat een prettige gedachte. Meestal als ik de auto nodig heb, staat deze klaar in de Lijsterstraat. Ik reserveer een auto via internet. Plan mijn trip. Gaat het niet door? Tot een uur van tevoren kan ik annuleren. Heb ik de auto langer nodig dan ik dacht? Bellen met Greenwheels en als de auto vrij is kan ik hem langer gebruiken. Als de auto gereserveerd is door een ander, dan moet ik terug (Is nog nooit gebeurd). Sinds kort staat er ook een auto in Oegstgeest op de Marelaan, drie minuten fietsen. In Leiden staan wel twaalf auto's. Ik fiets er naar toe, zet mijn fiets tegen een lantaarnpaal en pak de auto. Als ik weer terugkom zet ik de auto weer terug op dezelfde parkeerplaats waar ik de auto heb opgehaald en fiets ik weer naar huis.

Kosten.

Ik heb een Personal Abonnement voor • 5 per maand. Daarnaast betaal ik • 2,50 per

uur dat ik de auto gebruik en 10 cent per gereden kilometer. Ik rijd het goedkoopst maandag tot vrijdag tussen 8 en 18.00 uur. 's Avonds en in het weekend betaal ik het dubbele per uur. Dat doe ik eigenlijk nauwelijks. Al met al ben ik veel goedkoper uit dan wanneer ik een eigen auto had.

Tanken

Tanken is ook gemakkelijk: met de speciale Greenwheels-tankpas kun je onderweg bij alle tankstations in Nederland op rekening van Greenwheels tanken. Ik heb in al die jaren nog nooit een lege tank aangetroffen als ik wilde rijden.

De boordcomputer registreert automatisch het aantal uren en de gereden kilometers. Elke maand krijg ik een overzicht van de gereden autoritten en een paar dagen later wordt het verschuldigde bedrag van mijn bankrekening afgeschreven.

Animo

Ik zie alleen maar voordelen van (tweede) auto-delen en ik hoop dat veel meer mensen het gaan doen. Als de animo voor Greenwheels in de Fagelstraat groot genoeg is, kan er ook een speciaal verzoek voor een auto komen. Die auto komt dan te staan op een plaats die de deelnemers kiezen. Het voordeel is dan dat de auto in de straat staat. Persoonlijk vind ik het wel prettig dat ik de auto niet zie als ik naar buiten kom. Zo mooi vind ik auto's niet. Anderen wel, dat weet ik. Dus wie weet, is dat een idee...

Een medewerker van Greenwheels laat desgevraagd nog weten:

Er wordt constant in de gaten gehouden hoe de abonnee-ontwikkeling is per stad en per buurt. Er zijn echter geen concrete cijfers die ons doen beslissen of er een extra auto moet komen. Als er ineens een significante groei is in een bepaalde omgeving dan wordt er uiteraard gekeken naar de mogelijkheden voor een extra Greenwheels.

Geïnteresseerd geraakt? Kijk op www.greenwheels.nl of neem contact op met Annet van der Velden, tel. 51 50 20 5.

Bericht rond midwinter: zonnekindpoppen en meer warms

Kamrin te Kronnie, Warmonderweg 6

In januari 2005 ben ik op Warmonderweg 6 gestart met mijn eigen atelier, waar ik poppenmaterialen verkoop en cursussen geef in het maken van 'zonnekindpoppen'. Inmiddels is het uitgegroeid tot een winkel waar ik mijn zelfgemaakte poppen verkoop, kralen, zelfmaakkpakketten, ansichtkaarten en creatieve boeken, en natuurlijke materialen zoals wollen vilt, flanel, velour en sprookjesvilt. Ook kunt u er klein speelgoed vinden en o.a. een kleine collectie Östheimerfiguren..

Mijn atelier gebruik ik voor het geven cursussen en workshops. Ik geef het hele jaar door les in het maken van kabouters, het viltten van sjaals, het prikken van wolschilderijen en veel meer. Ook organiseer ik op verzoek een kinderknutselmiddag op woensdag of verjaardagspartijtjes met verhalenvertelster.

Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden op mijn website, www.kamrinspoppen.nl, onder de rubriek 'nieuwsbrief'.

De winkel is op donderdag en vrijdag geopend van 11.00 uur tot 17.00 en verder op afspraak (tel.: 5317025).

Rituelen van de herfst

Als dag en nacht even lang zijn, op 21 september, wordt de **herfstevening** gevierd. Het is een oogstfeest dat je kunt vieren door op geheel eigen wijze je dankbaarheid te tonen voor de rijkdom van het land. De **Keltische jaarwisseling** viel op 30 oktober en 1 en 2 november. De Kelten dankten dan op ceremoniële wijze voor de oogst, keken terug op het jaar, namen afscheid van het oude en verwelkomden het nieuwe met een groot feest. Door de katholieke kerk overgenomen als **Allerzielen** en **Allerheiligen** en in de Verenigde Staten als **Halloween**. 11 November is de naamdag van **Sint Maarten**. Hij was zeer deemoedig, werd bisschop en schonk ooit de helft van zijn mantel aan een bedelaar. Dat wordt gevierd met Sint Maarten als kinderen aan de deur komen 'bedelen' en liedjes zingen.

Bron: diverse websites, oa Wikipedia

Sint Maarten en die andere Sint

Mirjam Jochemsen

Zaterdag 11 november was ik de hele dag de deur uit, op cursus. Een leuke cursus, daar niet van, maar een beetje jammer vond ik het wel dat ik die dag niet thuis kon zijn, want het was de dag "dat mijn lichtje branden mag". Een traditie waar ik zelf niks mee heb, maar die toch de nodige gezelligheid met zich meebrengt. Toen ik tegen zevenen thuiskwam was ik dan ook erg verbaasd dat de kinderen al snoepend op de bank naar een film zaten te kijken. Dat klopte niet met het plan dat ze een lampion zouden maken en zingend langs de huizen zouden trekken. Voor de oudste (groep 8) was dit jaar nota bene de laatste kans om mee te doen.

Maar eigenlijk hadden ze er niet zo'n zin in gehad: al dat 'gedoe' voor een zak snoep! Met pa alleen thuis was eigenlijk wél zo gezellig. Bovendien vonden ze het reuze grappig om zelf de deur open te doen voor al die andere kinderen, en snoepjes uit te delen. Precies dat waar pa helemaal géén zin in had, dus de deal was snel gemaakt: de kinderen bedienden de deur en de snoepbak, en mochten dan elke keer ook zelf een paar snoepjes pakken!

Dat we hiermee een nieuwe fase met 'nieuwe' tradities zijn begonnen, bleek enkele weken later: de eerste keer dat de Sint zelfgemaakte surprises en gedichten bracht, en een assistent zocht voor de burens! Daar zal ik verder op deze plek niet in detail op ingaan, maar ik vind deze nieuwe nieuwe fase erg leuk! Zo heeft elke traditie verschillende dimensies, die in elke levensfase nieuw plezier in oude gewoonten verschaffen!

Rituelen in de psychologie

Els Roelofs

Als je aan een psycholoog of een psychiater vraagt wat hij onder rituelen verstaat, dan denkt hij in eerste instantie aan gedrag bij bepaalde angststoornissen.

Rituelen lijken op vaste gewoontes. Ze hebben het echter in zich dat men meent er niet meer buiten te kunnen. Zo kan een blokje om voor het slapen gaan een vaste gewoonte zijn. Als je gaat denken dat je zonder dat blokje om niet goed zal kunnen slapen, dan wordt het een ritueel. Bekende onschuldige rituelen zijn bijvoorbeeld het verhaaltje voor het slapen gaan bij kinderen. Dit zijn normale gedragspatronen.

Als het echter dwangmatig is, het gedrag niet rationeel is en het gedrag nodig is om bepaalde angsten af te weren, dan zijn het rituele handelingen in psychologische/

psychiatrische zin. Je spreekt dan van iets dat vroeger een dwangneurose werd genoemd. Tegenwoordig heet dat een obsessief-compulsieve stoornis (OCS).

De obsessief-compulsieve stoornis is dus een psychische aandoening die valt onder de angststoornissen. OCS komt in verschillende vormen voor, maar het meest voorkomende kenmerk is een obsessieve drang om bepaalde handelingen uit te voeren, rituelen. De OCS-patiënt voert deze handelingen (compulsies) uit als reactie op dwangmatige gedachten (obsessies). Voor de betrokkene zijn deze handelingen van vitaal belang en zij moeten volgens een bepaald patroon worden uitgevoerd om vermeende nadelige gevolgen te voorkomen. Bijvoorbeeld het zeer vaak controleren of een deur gesloten is of het zeer vaak handen wassen (smetvrees). Dit in een

mate die niet overeenkomt met de reële situatie (overdreven).

De meeste (maar niet alle) OCS-patiënten zijn zich ervan bewust dat hun gedrag niet rationeel is, maar ze blijven hun dwangmatige handelingen uitvoeren om te voorkomen dat ze angstig of gespannen worden. De obsessies of compulsies veroorzaken duidelijk spanning, kosten veel tijd of maken ernstige inbreuk op de dagelijkse bezigheden, het werk (of studie) of sociale activiteiten en relaties.

Bronnen: Wikipedia; Kolb, Modern clinical psychiatrie, 1982

STANDAARD NIEUW
JAAR 1982

**WE MOCHTEN
ALLEMAAL
NAAR HUIS**

**DE PSYCHIATER
WAS GENEZEN
VERKLAARD**

Locoje

Oude en nieuwe rituelen voor Oud en Nieuw

Een knallend afscheid!

De hemel vertoont op oudejaarsnacht alle kleuren van de regenboog: het effect van duizenden vuurpijlen. Maar dat is pas zo sinds de jaren zestig. Vroeger maakten mensen vooral héél veel herrie tijdens de jaarwisseling.

Jongetjes steken vuurwerk af, 1977.

De behoefte om lawaai te maken aan het begin van het nieuwe jaar is eeuwenoud. De Germanen deden het al. Ze verjoegen zo de kwade geesten van het voorbije jaar en verwelkomden het nieuwe. Deze gewoonte om herrie te maken in de nacht van 31 december op 1 januari bleef bestaan.

Toen in de Middeleeuwen het buskruit naar Europa kwam, was dat meteen een geliefd middel om harde knallen mee te maken met oudjaar. Het schijnt zelfs zo te zijn dat later, in de achttiende eeuw, veel Amsterdammers een klein kanonnetje hadden! Dat haalden ze op oudejaarsnacht tevoorschijn om mee te knallen. Maar de feestvierders gebruikten niet alleen buskruit om kabaal mee te maken. Ook luidden ze de kerkklokken, sloegen ze op trommels en liepen met ratels, kleppers en fluitjes.

In de loop van de negentiende eeuw begonnen de herrie en het overmatige drankgebruik de burgerij steeds meer te storen. Die zorgde ervoor dat het grote, losbandige feest op oudejaarsnacht vrijwel verdween. Maar niet voor altijd!

Na de Tweede Wereldoorlog (1945) hadden de meeste mensen wel even genoeg knallen gehoord. Maar halverwege de jaren zestig gingen de Nederlanders, net als vóór de negentiende eeuw, weer massaal de straat op om

herrie te maken. Nieuw was het sier-
vuurwerk. Eerder werd dat vrijwel alleen
ter ere van keizers en koningen
afgestoken, maar nu zijn de vuurpijlen
bereikbaar voor iedereen.

© Anno: de geschiedenis van vandaag

Lekker vet het nieuwe jaar in

Thuisbakkers, banketbakkers en
fabrieken bakken voor elke jaarwisseling
vele tientallen miljoenen oliebolletjes. Deze
opvolger van de 'oliekoek' is sinds de
negentiende eeuw de traditionele
lekkernij rondom oud en nieuw.

Waarom eten we, ieder jaar weer
oliebolletjes op oudejaarsavond? Er zijn
verschillende theorieën. Volgens één
verhaal heeft het te maken met de vette
deegwaren die de Bataven en Friezen in
de periode tussen 26 december en 6
januari offerden aan de Germaanse godin
Perchta. Door het vette voedsel zou het
zwaard van de godin uitglijden op de
buiken als zij probeerde deze open te
snijden.

*Oliebollen
bakken, 1966.*

Een andere theorie gaat uit van een
oude vastenperiode. In de
Middeleeuwen vastten de mensen
tussen Sint Maarten (11 november) en
Kerstmis. Ze deden dit onder andere
om de voorraad te sparen die ze voor
de lange winter hadden aangelegd. Na
afloop van die periode werd vervolgens

gefeest, gedronken en gegeten.
Oliekoeken waren een belangrijk
onderdeel van dat feest, gemaakt van
houdbare ingrediënten, rijk aan vet en
calorieën en daardoor goede brandstof
tegen de winterkou. Maar misschien
bestaat er ook een verband met een
laatmiddeleeuws gebruik om de armen
rond oud en nieuw op een plat wafeltje of
oliekoek te trakteren.

Oliebollen bakken op straat, ca. 1890.

Pas in de negentiende eeuw kreeg de
oliekoek de status van dé lekkernij van
oud en nieuw. Wanneer en waarom de
oliekoek precies oliebol werd, is
onduidelijk. Het had te maken met andere
ingrediënten en technieken (zoals frituren),
waardoor bakkers luchtiger konden
bakken. Pas in de twintigste eeuw
verdween de naam oliekoek. De oliebol is
er nog steeds.

“...en een gelukkig Nieuwjaar!”

Elk jaar in december moet TPG/TNT
Post duizenden hulpkrachten
inschakelen om alle eindejaarspost op
tijd te bezorgen. Maar sinds wanneer
sturen we elkaar eigenlijk dat jaarlijkse
kerstkaartje?

Alleen vorsten en hoge geestelijken stuurden elkaar in de vijftiende eeuw nieuwjaarsbrieven. Daarin beschreven ze wat er het jaar daarvoor allemaal was gebeurd en wensten ze de ander een voor-spoedig nieuwjaar. Gewone mensen schreven geen brieven. Dat is niet gek, want bijna niemand kon lezen en schrijven. Kerstkaarten bestonden in deze tijd nog niet.

Later, in de zestiende en zeventiende eeuw, stuurden ook rijke burgers hun vrienden en familie nieuwjaarsbrieven. Bij die brief deden ze dan vaak een prentje met een korte spreuk. Bijvoorbeeld van het kindje Jezus dat het nieuwe jaar aankondigde.

De gewoonte om nieuwjaarsbrieven te schrijven, breidde zich in de achttiende en negentiende eeuw verder uit. Als de geadresseerde in de buurt woonde, bezorgde je de brief op 1 januari zelf.

Nieuwjaarsbrief uit 1902: 'Lieve Meter, Wat ben ik blijde dat het wederom nieuwjaar is!'

Mensen besteedden steeds meer aandacht aan de brief. Van een simpel stuk papier ontwikkelde hij zich langzaam tot een rijk versierd kunstwerkje. De nieuwjaarsbrief hoorde in de negentiende eeuw bij de dingen die lieten zien dat je net en beschaafd was.

De gewoonte kerstwensen te versturen is in Nederland na de Tweede Wereldoorlog ontstaan.

Pas sinds ongeveer 1950 wensen we elkaar naast een gelukkig nieuwjaar ook een prettige, fijne of zalige kerst. Tegenwoordig zenden steeds meer mensen hun beste wensen via het internet. Toch sturen Nederlanders elkaar ieder jaar nog zo'n tweehonderd miljoen kerst- en nieuwjaarskaarten met de gewone post. Daarmee horen ze wereldwijd bij de top vijf.

Bron: www.Anno.nl

Anno is een organisatie die geschiedenis toegankelijk maakt voor een breed en nieuw publiek en het onderwijs, door inzet van evenementen en media.

OPA

OPA (Oud Papier Actie) blijft komen, iedere eerste dinsdag van de maand in de Johan de Wittstraat. Breng hem op 2 januari een nieuwjaarsbezoekje! En neem wat voor hem mee...

SPA terug in Leidse Hout

Barthel Brussee, beeldhouwer

Het dreigde mis te gaan met de plaatsing van het beeld SPA in de Leidse Hout. Wij, de beeldhouwers van Insteek, veronderstelden dat ons ontwerp voor een deugdelijke plaatsing was goedgekeurd en ook zo zou worden uitgevoerd. Maar bij navraag bleek dat het beeld eigenlijk niet in de planning was opgenomen. De beleidsmakers en uitvoerders van de herinrichting van het park zagen zich plotseling geconfronteerd met de plaatsing van een beeld van ruim twee en een halve meter. Omdat wij, de makers, ons bij onze eerste poging tot het neerzetten van SPA hadden gebogen over een ter plekke aanwezige berkenstronk, ging de gemeente ervan uit (mede gezien het tijdelijke karakter van het beeld) dat wij tevreden zouden zijn met plaatsing op die stronk.

Wij van Insteek dachten hier anders over:

de stronk is inmiddels zo vermolmd dat een veilige bevestiging hierop onmogelijk is geworden. Inmiddels is er contact geweest tussen alle betrokkenen en nu staan alle neuzen dezelfde kant op. Ook de ingenieurs van de gemeente achten de stronk onveilig. Samen is er gezocht naar een goedkope maar veilige oplossing. Op aanwijzingen van de gemeente zorgen wij zelf voor een gelast frame, waar ter plekke door de uitvoerders van de gemeente een volwaardige sokkel van gemaakt wordt. Iedereen is nu tevreden. Als alle partijen hun afspraken nakomen staat niets de plaatsing van het beeld SPA in de Leidse Hout nog in de weg.

Redactie: meer info op www.dnlkunst.nl/experimenten/insteekindex.html; klik op Spa voor mooie foto's, of op weblog voor het vervolg van het verhaal.

Reünie Leidse Houtschool

Aan alle oud-leerlingen van de Leidse Houtschool,

In 2007 bestaat de Leidse Houtschool 75 jaar. In de week van 17 – 22 juni wordt dit jubileum gevierd, waarbij de nadruk ligt op de viering met de kinderen die nu op school zitten. Er is echter ook een reünie voor alle leerlingen die in het verleden op de Leidse Houtschool hebben gezeten.

Deze reünie vindt plaats op vrijdag 22 juni van 19.00 uur tot 22.30 uur. Er is dan gelegenheid om de school weer eens uitgebreid van binnen te bekijken en oud-klasgenoten te ontmoeten.

Vanaf tweede helft januari tot 1 mei kunt u zich opgeven op de volgende website: www.leidsehoutschoolreunie.nl. U kunt ook op deze site kijken voor nadere informatie.

Bent u oud-leerling van de Leidse Houtschool, noteer dan alvast 22 juni in uw agenda. Mocht u in familie-, vrienden en/of kennissenkring andere oudleerlingen kennen, wilt u hen dan op deze reünie attenderen?

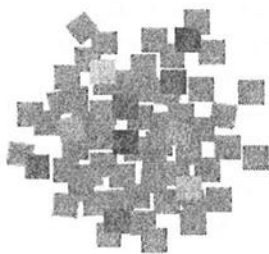
*Met vriendelijke groeten,
Namens de reuniecommissie,*

Herman van der Kooij

Aan de bewoners van de Raadsherenbuurt

Edith van Middelkoop

De redactie van de Raadsheer vroeg mij een stukje te schrijven voor deze uitgave. Dat doe ik graag, want vanwege de functie die ik sinds 1 september 2006 heb, is bekend zijn met elkaar van belang.

**aangenaam
kennis te maken**

Ik ben uw wijkmanager

Mijn naam is Edith van Middelkoop. Ik werk al langer bij de Dienst Milieu en Beheer van de gemeente Leiden. Deze Dienst is per 1 september gereorganiseerd en daar horen ook nieuwe functies bij. Zo ook die van wijkmanager. Er is een wijkmanager voor stadsdeel Midden en Zuid; dat is mijn collega René Verdel. Dan blijven vanzelf de stadsdelen West en Noord over: dat is mijn werkgebied. Het Boerhaavedistrict ligt in stadsdeel Noord en de Raadsherenbuurt is daar weer onderdeel van. Ik ben dus uw wijkmanager en zodoende hebben u en ik sinds 1 september met elkaar te maken.

Als wijkmanager ben ik onder andere verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de districtsraden. Maar ik doe meer. Ik wil namens de gemeente betrokken zijn bij alles wat met uw buurt te maken heeft, zoals het Fonds Wijkinitiatieven, schoonmaakacties, wijkgerichte aanpak van

De districtsraad

U bent vertegenwoordigd in de districtsraad van het Boerhaavedistrict. De districtsraad kan een adequaat middel zijn om betrokkenheid bij elkaar en andere partners (bijvoorbeeld scholen) te bevorderen. Er kunnen onderwerpen aan de orde zijn (of komen) die van belang zijn voor uw buurt of district waarbij het de zaak dient daar met elkaar over na te denken, van gedachten te wisselen en elkaar te informeren.

De leden van de districtsraad komen bij elkaar wanneer één van de partijen daar de noodzaak toe voelt. Als wijkmanager ben ik voorzitter van de districtsraad en bereid ik de bijeenkomsten samen met de leden voor. Er is een budget gekoppeld aan elke districtsraad, gebaseerd op het inwonertal. Het Boerhaavedistrict heeft de minste inwoners vergeleken met de andere districten, en heeft daarom ook het kleinste budget, namelijk • 7.586.

Maar natuurlijk gaat het eigenlijk om veel meer dan het budget. Het is de bedoeling van Burgemeester en Wethouders van Leiden dat de districtsraad een poort wordt tussen het college en de bewoners. Daarom heeft elke wethouder van Leiden zich verbonden aan een district. Voor het Boerhaavedistrict is dat Raymond Keur.

Districtsraad
Boerhaave

Verantwoordelijkheid van burgers

Elk district heeft een eigen website. Voor ons district is dat www.districtsraden.nl/boerhaave. Het gebruik van de site moet nog groeien. Dit gebeurt uiteraard in overleg met de districtsraad. De districtsraad zie ik zelf ook als groeimodel. De discussie, ook landelijk, laat zien hoe belangrijk het is om burgers meer initiatief te geven met betrekking tot hun eigen omgeving. Onlangs is hierover nog een onderzoeksrapport uitgekomen met de titel "Wat burgers bezielt" (voor de geïnteresseerden onder u: ISBN-10 90-77389-44-X).

Zelf denk ik dat 2007 een boeiend jaar wordt waarin de districtsraad zich verder kan ontwikkelen. Het is de bedoeling dat we in 2008 kunnen beginnen met een meer opgetuigde districtsraad en de daarmee samenhangende duidelijkheid kunnen vaststellen.

Het Assistententeam en het Serviceteam

Er is ook een assistententeam. Dit team zorgt dat hetgeen is besloten in de districtsraad ook wordt uitgevoerd. Ook stuurt dit team het Serviceteam aan, dat de meldingen afhandelt die bij het Servicepunt woonomgeving (5165501) binnenkomen.

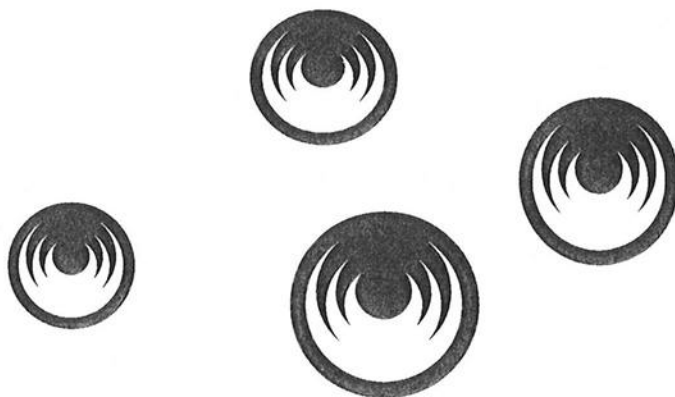
Uw contactpersoon bij het Assistententeam is Arwi Rasser.

Bereikbaarheid

Ik hoop op een creatieve samenwerking met u en uw buurtgenoten! Een voortzetting van datgene wat er allemaal al gebeurt.

Heeft u vragen, belt u mij dan gerust. U kunt mij bereiken via het Servicepunt Woonomgeving, telefoonnummer 5165501

Vriendelijke groeten,
Edith van Middelkoop

*Behoedzaam blijf ik even staan
en haast onmerkbaar raakt het me aan:
zo vaak verhaald, zo ongekend
eeuwigdurend moment*

Buurtmail

Telkens wanneer er een nieuw bericht op onze buurtsite verschijnt, kunt u daarvan een berichtje krijgen via de buurtmail. Wanneer u zich daarvoor aanmeldt krijgt u telkens wanneer dat nodig is een mailtje van onze webmaster, Huib Kruijt. Ook wanneer u zelf iets wilt laten weten of een vraag wilt stellen aan uw buurtgenoten, kunt u dat via de buurtmail doen.

Dus: meldt u aan via de website! Hoe die heet? www.raadsherenbuurt.nl natuurlijk! Klik op de knop [e-mail in de buurt]

www.raadsherenbuurt.nl

Op onze buurtsite kunt u van alles vinden: bestuursmededelingen, komende activiteiten, prikbord voor vraag en aanbod, geschiedenis van de buurt, oude en recente Raadsheren (met foto's in kleur)... Neem eens een kijkje.

Familieberichten

Sinds 1 oktober heeft de Johan de Wittstraat 48 nieuwe bewoners: Martin, Tatiana en Esther Bauer. Zij zijn hier gekomen vanuit Berlijn. Martin werkt al weer een tijdje als anaesthesist in Nederland, eerst in Rotterdam, nu in het LUMC. Tatiana komt van oorsprong uit Wit-Rusland en heeft daar bibliotheekwetenschappen gestudeerd. Esther wordt 30 december 2 jaar en zij krijgt begin volgend jaar een broertje of zusje. Het bevalt de Bauers hier prima. Martin woont ten opzichte van zijn werk ideaal: in 4 ½ minuut kan hij paraat zijn in het ziekenhuis. Martin spreekt perfect Nederlands; Tatiana verstaat onze taal wel, maar spreekt haar nog niet. Esther is haar moeder wat Nederlands spreken betreft al gepasseerd. Dat heeft ze snel opgepakt op het kinderdagverblijf op de Boerhaavelaan! Het is nog niet duidelijk hoe lang de familie Bauer hier kan blijven wonen; dat hangt af van de verhuurder van hun huis. Wij wensen hen in elk geval een lang en aangenaam verblijf in de Raadsherenbuurt!

De Raadsheer wordt ook op de website geplaatst. Daardoor zijn individuele berichten ook via Google te traceren. Niet iedereen is daar even blij mee. Om de privacy van mensen te beschermen worden daarom de familieberichten voortaan alleen nog in de papieren Raadsheer gepubliceerd. In de websiteversie zijn ze niet langer opgenomen.

In Memoriam de heer M.B. De Niet

Dinsdagmiddag 3 oktober 2006 is op 96-jarige leeftijd overleden onze buurtgenoot en mijn buurman M.B. de Niet.

Vele jaren haalde ik op 3 oktober ook voor mijn buurman een portie haring en een witbrood. Niet te weten dat het voor hem dit jaar niet meer nodig was.

In 1948 kregen mijn ouders en ik (toen nog een peuter van 2 jaar) nieuwe burens. Het gezin De Niet (man, vrouw en 4 kinderen) vestigde zich op het adres Van Oldenbarneveltstraat 14. Zij waren afkomstig uit Scheveningen (?).

De heer De Niet was, voor zover ik het goed heb begrepen, als controleur werkzaam bij het GAK (Gemeentelijk Administratie Kantoor).

Buiten de kantooruren deed hij in en om het huis allerlei klusjes. Hij was een ijverig man.

Vooral het werken met hout deed hem veel plezier. Hij was hierin zéér precies.

Regelmatig kwam hij met groenten thuis. Aan de Nachtegaallaan, Vogelenwijk, had hij namelijk een "volkstuintje".

Ook was hij altijd trots op en vol lof over zijn vrouw Martha. Zij vormden in mijn ogen een twee-eenheid!

Hij kon ook zo tevreden zijn. Verleden jaar zat hij tijdens een zonnige dag in de tuin onder de parasol. Aangezien de heer De Niet enigszins dovig was en daardoor luid sprak, hoorde ik hem tegen de interieurverzorgster (zo heet dat tegenwoordig) zeggen: "Anja..., zoals ik mij nu voel, word ik HONDERD!". Dit heeft hij helaas niet mogen halen.

De laatste maanden vóór zijn opname in Hofwijck te Oegstgeest deed hij voor hulp alléén in uiterste noodzaak nog wel eens een beroep op mij. Tijdens één van de persoonlijke gesprekjes, die wij dan meteen hadden, liet hij mij meer dan eens weten te verlangen naar zijn vrouw. Hij vond het ook niet erg om dood te gaan, zo vertelde hij. Het was voor mij een voorrecht om hem, zeker als buurman, te mogen leren kennen. Hij was een goed mens! Ik heb dan ook met veel genoegen 58 jaren naast de heer De Niet gewoond.

Ik hoop van ganser harte dat zijn wens om zijn vrouw terug te vinden in vervulling is gegaan.

Rob Jansen
Van Oldenbarneveltstraat 16

In memoriam Gerard Hendriksen

Op 15 oktober overleed onze buurtgenoot Gerard Hendriksen.

Gerard, geboren in Leiden, woonde sinds zijn huwelijk met Atie, in 1957, in de Raadsherenbuurt, eerst bij zijn schoonouders in de Van Oldenbarneveltstraat, vanaf 1960 in de Fagelstraat.

Gerard had liefhebberij in modelspoorwagens. Ook was hij een liefhebber van fanfaremuziek. Hij was donateur van de muziekvereniging K&G en bezocht graag grote taptoes, tot in Engeland.

Het grootste deel van zijn werkende leven werkte Gerard bij de PTT, eerst als besteller, later als portier. In de jaren 1949-1950 diende hij als dienstplichtig militair in de Oost, eerst op Java en Sumatra, na de soevereiniteitsoverdracht in Nieuw Guinea.

Gerard hield van gezelligheid. Hij mocht graag een praatje maken met bekenden in de buurt.

Door toenemende gezondheidsproblemen kwam hij minder en minder buiten. Begin maart van dit jaar werd hij opgenomen in het LUMC. Sinds begin augustus werd hij verpleegd in verpleeghuis Van Wijckerslooth in Oegstgeest.

Gerard is 77 jaar geworden.

Fokke Dijkema

Overleden: Jean-Paul Maas

Op 5 november 2006 is overleden onze buurtgenoot Jean-Paul Maas. Hij is 67 jaar geworden.

Hij was in vele opzichten een bijzondere man. Hij sprak vele talen, waaronder Russisch (hij was Armeens van afkomst) en hij publiceerde onder andere in het Frans. Zijn boeken gaan over raspoezen, zijn lust en zijn leven. Hij was internationaal poezenkeurmeester en reisde als zodanig over de hele wereld. Totdat hij werd getroffen door een beroerte en zich pas na lang revalideren weer zelfstandig door de buurt kon bewegen met zijn elektrische rolstoel. Hij mocht dan graag een welluidend praatje maken, maar kon ook geërgerd een in de weg staande vuilnisbak omver kegelen. Op een zomerse zondag stond niet alleen de ambulance voor de deur, maar ook de brandweer. Terwijl zijn vrouw Sylvia juist thuiskwam uit het ziekenhuis na een operatie, moest Jean-Paul naar de Intensive Care. En vanwege zijn postuur – wij spraken oneerbiedig, maar wel duidelijk naar anderen over hem als “die dikke meneer” – was dat alleen maar mogelijk via het raam en de ladder van de brandweer. Hij is in het ziekenhuis overleden en na een herdenkingsmis in de Willibrordkerk op Rhijnhof in de besloten kring van de familie gecremeerd. Wij allen zijn een markant buurtgenoot verloren.

Janny van Nieuwkoop

De heer Van Wijhe overleden

Onlangs bereikte ons het bericht dat de heer Van Wijhe is overleden. Sommigen van ons kennen hem nog wel. Bert van Wijhe was rond 1980 de eerste voorzitter van de buurtvereniging. Hij was zeer betrokken bij het buurtgebeuren en heeft zich met name ingezet om de belangen van de oudere buurtbewoners te behartigen. Samen met zijn ouders, broers en zussen was hij een van de eerste bewoners van de Raadsherenbuurt. Hij kon prachtig vertellen over de aanleg van de Raadsherenbuurt, de Leidse Hout en de bewoners van de Raadsherenbuurt. Maar zijn belangstelling ging vooral uit naar de architectuur. Door hem ben ik gaan letten op alle details in de architectuur van de huizen in de buurt. Die belangstelling is niet verwonderlijk, de heer Van Wijhe was architect. Tot op zeer hoge leeftijd was hij nog actief.

De heer Van Wijhe heeft de gezegende leeftijd van 94 jaar bereikt.

Ton Staphorst

In Memoriam Johanniek van der Molen

Op woensdag 1 november 2006 heeft Johanniek het leven verlaten. Hij was pas 63 jaar.

Johanniek was zeker niet anoniem in de Raadsherenbuurt. Hij was onze bard, die, zichzelf begeleidend op de gitaar, zong bij iedere passende gelegenheid. Hij liep altijd mee met de Raadsherenloop en won in de seniorenklasse. Hij wilde de beelden van hun verre reizen, onder andere naar Peru, graag delen met zo veel mogelijk mensen en dan spetterde de energie van hem af. Hij hield van kleur, vooral van blauw, en hij had zich schoenen laten maken in Amsterdam, Jansen-schoenen in fel-blauw leer, uniek, schitterend. Hij hield ook van een lekker geurtje; bij iedere knuffel was dat weer een verrassing, die lekkere-mannen-geur.

In de redactie van De Raadsheer was hij degene, die zo ongeveer alles wist van iedereen in de buurt, maar ook degene, die wist wat je wel en wat je beter niet kon publiceren. Daarbij was hij behoorlijk expliciet : ja was ja en nee was nee.

Het laatste jaar was een beproeving. Johanniek was niet in orde, had iets onduidelijks, werd uitgebreid onderzocht, geopereerd, behandeld, opgenomen, ontslagen, weer opgenomen enz. Hij kon niet meer zitten zonder pijn, zelfs niet in zijn speciale klap-stoel. Uiteindelijk leek er resultaat geboekt te zijn; ziekenhuisopname werd vervangen door revalidatie. En daar ging het goed: Johanniek was bezig terug te komen. En toen, onverwacht, stakte zijn adem, zijn hart. In een slaapje, rustig, in het reine met nu en na-nu.

Johanniek was mijn vriend en zijn vrouw Rianne was en is, vanwege de gedeelde hartritmestoorissen, de hartsvriendin van mijn vrouw Marjan. Samen waren we bij de indrukwekkende herdenkingsdienst in Driehuis-Westerveld, waar ook vele buurtgenoten hem uitgeleide hebben gedaan.

Johanniek en Rianne hadden allebei twee zoons uit een eerder huwelijk. Die vier mannen omarmden Rianne bij het laatste afscheidswoord : "Liefje"

Johanniek is niet meer onder ons, maar hij blijft wel bij ons, in onze herinnering, in ons hart. Moge hij rusten in vrede.

Janny van Nieuwkoop

Condoleance

Op 30 november 2006 is overleden, op 93 jarige leeftijd, de heer J.W. Heringa, wonende aan de van Slingelandtlaan nummer 10. In de vele jaren dat hij hier heeft mogen wonen (sinds 1949) is hij altijd een zeer gewaardeerd buurgenoot geweest. Mogen zijn vrouw en kinderen veel sterkte vinden om dit verlies te verwerken.

De redactie van de Raadsheer
wenst u allen

***Warme feestdagen
en
een goed begin
van 2007!***

2007

2006

Wie doet wat in de Raadsherenbuurt

Redactie Raadsheer & website

- Mirjam Jochemsen, *redactie-adres*, Fagelstraat 51, tel. 515 25 92
e-mailadres: m.jochemsen@tiscali.nl
 - Ema Koekenberg/Jeroen Hiemstra, Fagelstraat 15, tel. 5121213
 - Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 5172176
 - Els Roelofs, Fagelstraat 28, tel. 5176545
 - Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 5170264
 - Jeroen Hiemstra, *fotografie*, Fagelstraat 15, tel.: 5121213
 - Judith de Jong, *illustratie voorplaat*, Johan de Wittstraat 22, tel.: 5153947
 - Huib Kruijt, *website*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
 - Ward van Es, Siard Kuipers, Idse Kuipers, *bezorging*
- Oplage Raadsheer: 350 exemplaren

Bestuur buurtvereniging

- Paul Kuijt, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 51, tel. 5144197
- Wouter van de Berg, *secretaris*, Warmonderweg 7, tel. 301 26 64
- Alex Beek, *penningmeester*, Van Ledenberchstraat 10, tel. 5154700
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijnsburgerweg 149, tel. 5120584
- Janneke van Etten, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 54, tel. 3014701
- Erik Hazenbos, *bestuurslid*, Fagelstraat 17, tel. 3015587
- Jurgen van der Velden, *bestuurslid*, Van Slingelandtlaan 9, tel. 5150205

Contactpersonen in de buurt

- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan secretaris Wouter van de Berg van het bestuur (zie boven), of aan de redactie van de Raadsheer
- Werkgroep Leidse Hout Theater: George van Eijk, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 30, 5157420
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout: Hanneke Mooi, *secretaris*, Johan de Wittstraat 11, 5652612
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 5155886
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie over onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap: Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 5154769
- Vereniging Binnenterrein OWHJ: Ad Littel, *secretaris*, Van Oldenbarneveltstraat 35, 5153475
- Melding wateroverlast:: Rogier den Uyl, Johan de Wittstraat 41, 5156974

CAFÉ-RESTAURANT

DE LEIDSE HOUT

Iedere dag geopend vanaf 9.00 uur
het hele jaar!

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 2334 CL Leiden

071-5153476